

Pædagogiske indsatser i Tudsens børnehus

Her kan du læse eksempler på nogle af de indsatser, vi arbejder med i børnehuset i 2018.

Indsatserne er valgt ud fra børnehushets aktuelle pædagogiske arbejde og vores evaluering af sidste års indsatser. I løbet af året vil vi arbejde med flere end de nævnte indsatser, og der vil også være fokus på andre projekter for de enkelte grupper. De vil blive beskrevet på BørneRuden.

Et tilbageblik

AKTIONSFORLØB:

Vi har gennemført et Aktionsforløb omkring vores morgenrutine, som involverede hele børnehuset:

"Hvordan møder børnene ind til et fællesskab, når de bliver afleveret om morgenen".

Aktionen bevirkede, at vi fik skabt en tydelig, genkendelig og forudsigelig ramme omkring vores modtagelse af børnene om morgenen. Her blev børnene mødt af nærværende voksne, som i samspil med andre børn inviterede de nyankomne til deltagelse i fællesskabet – til leg, samvær og aktiviteter.

Forløbet gjorde at vi fik struktur og ro på vores morgenrutine - ro på både børn og voksne. Her blev der frigivet rum til nærvær og dialog - og til, at være nysgerrige på hinandens hensigter og idéer.

De børn, der mødte ind blev hurtigt optaget af, hvad der skete i fællesskabet og klar til at sige farvel. Børn, der ønskede at vinke farvel til deres forældre gik selv ud og for at vinke for hurtigt, at vende tilbage til fællesskabet igen. Det, at børnene selv gik ud for at vinke, var samtidig med til at understøtte, at de voksne kunne blive i fællesskabet og fastholde roen og fordybelsen i samværet.

Vi starter vores morgen i fællesrummet. Og vi holder fortsat dørene lukkede til børnehavens garderobe og grupperum. Da "de lukkede døre" viste sig, at "åbne op for fællesskabet". D.v.s. var med til at understøtte børnenes relationer og styrke husets sammenhængskraft tværs.

PROJEKT: "Brobygning imellem de ældste vuggestuebørn (Haletudserne) og de yngste børnehavebørn".

Vi har arbejdet med et projekt, som gik ud på at forberede vuggestuebørnenes overgang til skovbørnehave. Der deltog 12 børn i projektet. Vuggestuens ældste og børnehavens yngste børn, der samtidig fik rollen som mesterlærere for vuggestuebørnene.

Vi valgte en fast base, der lå tæt på indgangen til skoven. Som mesterlærere hjalp og guidede de yngste børnehavebørn Haletudserne i at indtage - og tilegne sig kropslige erfaringer i skoven.

Vi byggede forløbet op omkring et fælles tema: "Muldvarpen"

Børnene præsenteredes for forskellige kulturelle udtryksformer og bearbejdede viden om muldvarpen i kreativ aktivitet

Vi inddrog bibliotekets kulturelle tilbud i forløbet og afsluttede med udstilling på biblioteket

- Vi så Mesterlærere, der tilegnede sig erfaring i, at tage hånd om de små. Ex: ved at holde Haletudse - makker i hånden, guide, sige til og fra og vise vej gennem skoven: her er næste stop – her løbe... vi skal vente på de andre.....
- Vi så både Haletudser og mesterlærere være opmærksomme på hinanden. Haletudserne startede lidt forsigtigt ud, men indtog skoven i stigende grad i takt med at deres kropslige erfaringer.
- Nogle børn blev udfordret undervejs i, hvor langt de kunne gå, det svære i at rejse sig op på ujævnt terræn; her så vi mesterlærere træde til med hjælp.
- Det havde god effekt at bygge forløbet op om et tema, som gruppen sammen kunne mødes om:
 - Som små forskere, blev børnene sammen kloge på muldvarpen og dens liv og bearbejdede det ad mange kanaler: undersøgelser af muldvarpeskud og dens gangsystem, film, sang, højtlesning og dialog, og kreerede muldvarpeskud og muldvarper i ler, som blev udstillet på biblioteket.
 - Børnene oplevede deres egne kreationers betydning, som del af fælles udstilling på biblioteket ved fernisering/ udstilling på biblioteket, og for nogle vedkommende også ved, at forældrene så udstillingen.

- Børnene fik øjnene op for hinanden i skoven - og de byggede videre på deres relationer i Tudsen, fx: legede de sammen på legepladsen- og opsøgte hinandens grupper, samt de voksne fra forløbet.
- Mesterlærere voksede med ansvaret og deres udholdenhed og kompetencer kom tydeligt i spil, når deres roller skiftede til at være "de store", der skulle hjælpe "de små" og med det videregive egne erfaringer og viden om skoven.
- Vi fik meldinger fra forældre, hvis børn var optaget af forløbet, når de kom hjem og fortalte.

Vi arbejder videre med brobygning – i forskellige konstellationer:

- Vores praksis tager udgangspunkt i de givne forhold. Vi sadler om og griber de muligheder, der viser sig for at udvikle vores praksis. Forløbet her lod sig realisere med praktikant i huset. Opstår det rum igen, genoptager vi gerne forløbet i den beskrevne form.
- Alternativt cykler - eller følges medarbejder og lille gruppe vuggestuebørn med børnehaven til skoven for fællesaktiviteter. Om vinteren deltager børnene en gang om ugen i hal aktivitet med den yngste halvdel af Tudsebørnene.
- Projektet har været til at understøtte, at vi tænker "sammenhængskraft på tværs af huset", som helt naturligt. Dvs de ældste vuggestuebørns deltagelse i aktiviteter med børnehalebørn.

Indsats

1. Vi vil inddrage børnene i daglige praktiske gøremål og i hverdagspædagogikken – og anvende mesterlæringsprincippet i forløbet.

2. Vi vil arbejde med fokus på, at udvikle den enkeltes rolle i vores læringsmiljøer, for sammen at højne den faglige kvalitet for børnene trivsel, læring og udvikling.

3. Vi vil arbejde med at styrke børnenes psykiske robusthed.

4. Vi vil arbejde videre med at opkvalificere indsatsen ift det sproglige løft; også i.f.t. forældresamarbejdet.

Baggrund for indsatsen (hvorfor og hvordan)

Ad.1. Vi ser, hvordan børnene brænder for, at få tildelt praktiske opgaver, der er til gavn for fællesskabet – og hvor betydningsfulde de føler sig ved ansvaret. Det vil vi understøtte og udvikle videre på ved, at inddrage børnene i de daglige praktiske gøremål.

Vi vil anvende mesterlæringsprincippet for at understøtte børnenes mulighed for, at dele deres viden med andre, samt guide og udvikle relationer på tværs alder og bedstevenerne.

Forskningen siger: Jvf Søren Smidt og Steen Høyrup Petersen, artikel UCC

"Inddragelse af børnene i de daglige praktiske gøremål og pædagogiske rutiner fremmer potentielt børnenes sundhed og trivsel.... Oplevede meningsfuldhed, medansvar og ansvarlighed, livsmod, livsduelighed, social og kulturel indlejrethed, deltagelses-og samarbejds muligheder i fællesskaber og selvværd idet muligheder for succesoplevelser øges"

Ad.2. Fordi den voksnes rolle i læringsmiljøet har afgørende betydning for børnenes læring, samt hvilken retning fællesskabet bevæger sig. Den erfaring blev understøttet i årets Aktionsforløb.

Ad.3. Vores Dialogprofiler viser en generel tendens til et dyk i forhold til psykisk robusthed blandt alle aldersgrupper. En tendens vi nikker genkendende til i hverdagen ved børns reaktioner, når de møder modgang.

Vi vil arbejde med børnenes psykiske robusthed (almene personlige udvikling), og med det styrke deres selvværd og tro på egen formåen; samt måden de går til opgaver på og indgår i relationer og konflikthåndtering med andre.

Vi vil arbejde med: krav – pyt- ”det vil jeg gerne”. Øve at udskyde egne behov, vente på tur og at medlære.

Naturen går ikke på kompromis; den er som den er og filer ikke på mængden af regn, forkorter vejen hjem, eller sænker grenene på træerne for at hjælpe børnene med at klatre op.

Men sammen kan vi understøtte, opmuntre og guide børnene frem. Og efter kan vi samstemmende bekræfte: vi klarer den!! Det binder fællesskabet sammen og giver mod på nye udfordringer.

Hjemme kan I give børnene opgaver – stille krav om at vente/ udskyde behov, tabe i spil; sige pyt, når skuffelsen presser sig på og komme videre.

I kan også udfordre Jeres børn i at nå deres mål og understøtte dem i udholdenhed. Fx kan I opmuntre børnene til selv at kravle op efter frugterne – også selvom de hænger lige i øjenhøjde for Jer, som forældre.

Ad.4. Sprogvurderinger viser sig som et godt værktøj til at gøre os skarpere på at se nuancerne i det enkelte barns sproglige kompetencer. De er med til at kvalificere indsatsen ift det videre sproglige løft. Det skal vi sammen sætte mål for og samarbejde med Jer, som forældre om.

Forskningen siger: at Sproglige kompetencer styrkes især i tætte og nære relationer til forældre og pædagoger og særligt i situationer forankret i fælles opmærksomhed. (Thomsen og Clausen 2009)

Dialogisk læsning styrker barnets sproglige udvikling. (Broström, Jensen og Løntoft 2012)